

Kallioalue: Ruunavuori

Kunta: FORSSA

Sijaintitiedot: Humppilasta koilliseen, Matkujärven ja Vähäjärven välissä.

Karttalehti: 2113 06

Kallioalueen pinta-ala: 18 ha Korkeus: 150 m.p.y. Suht.korkeus: 42 m

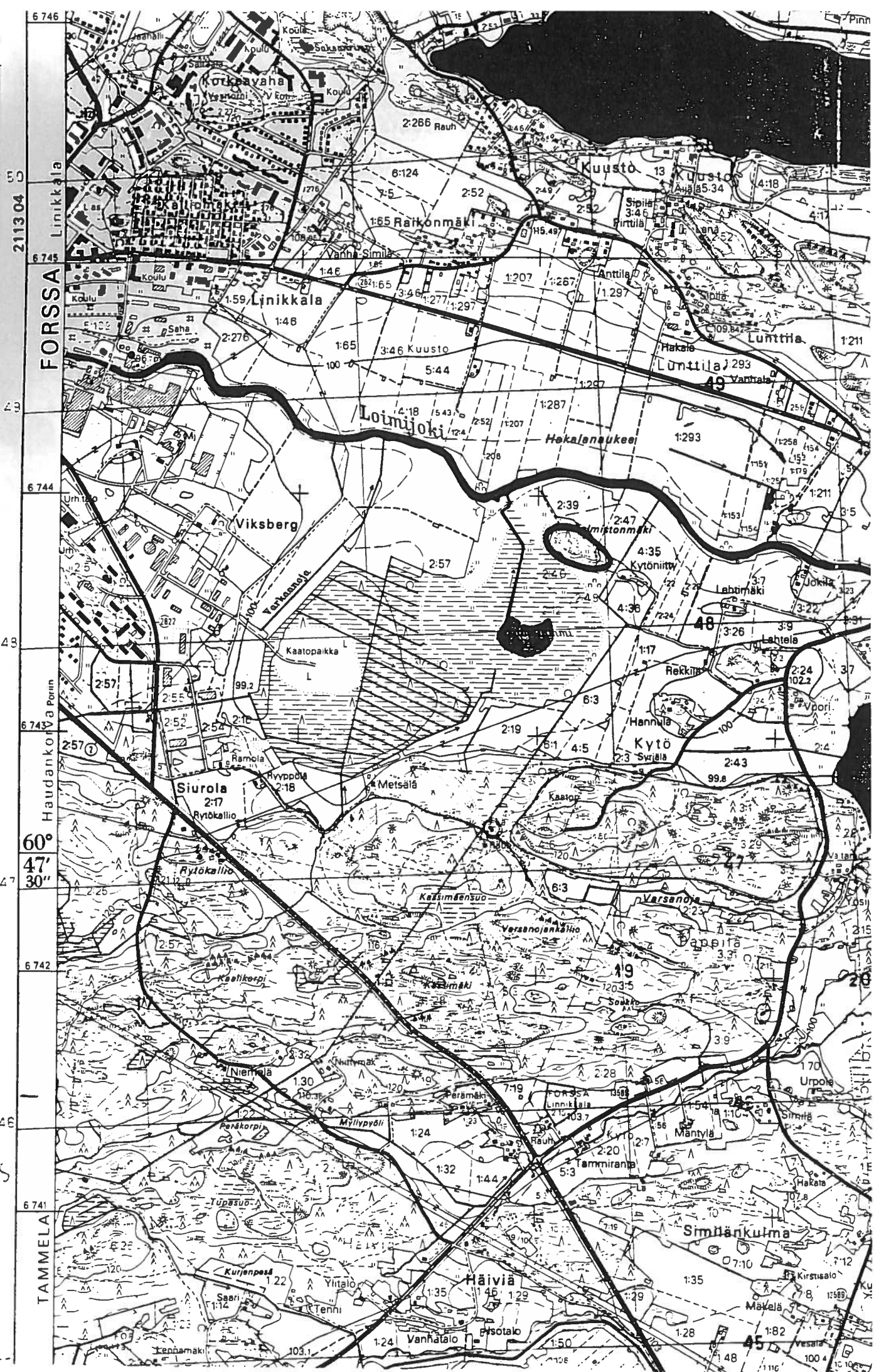
TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	4
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Ruunavuori on pohjoiseen jyrkästi viettävä kallioalue, joka sijaitsee Vähäjärven ja Matkujärven välissä. Alueen ainoa jyrkänne on suhteellisen vaatimaton. Puusto rajoittaa kalliolta näkyviä maisemia, mutta järvien läheisyys korottaa alueen maisema-arvoja. Geologisesti merkittävän alueesta tekee kivilajin vulkaaninen alkuperä. Biologisesti arvokkainta alueella on Ruunavuoren tyven alvejuurityyppinen saniaislehto. Lehdossa kasvavia lajeja ovat mm. imikkä, nokkonen ja tesma. Tyvellä on runsas lehtopensaskerros sekä mm. ryteiköksi kaatuilevia tuomia. Ruunavuoren itäpuolella rinteessä kostea lehto vaihtuu kuivemmaksi käenkaali-oravanmarjatyypin lehdoksi. Seinämän edustalla on muutamia kaivantoja, joista yksi on kasvanut pikkuluhdaksi. Lakiosien kuivimmilla kohdilla on puolukkatyypin kangasta ja rinteissä käenkaali-mustikkatyypin kuusikkoa, joka ei pohjoisrinteellä ole ehtinyt vielä täyteen mittaansa. Ruunavuoren seinämän sammalkasvillisuus on tavanomaista. Seinämä on osan vuotta valuvetinen, minkä vuoksi se on paikoin aivan paljas. Alueen länsipäässä kasvaa valtava monirunkoinen lehmus, joka on luonnonmuistomerkkinä rauhoitettu. Myös seinämän itäpuolella oleva suuri kuusi on rauhoitettu.

Kallioalue: Salmistonmäki**Kunta: FORSSA**

Sijaintitiedot: Forssan kaakkoispuolella, Loimijoen ja Loimalammin välissä.

Karttalehti: 2113 07

Kallioalueen pinta-ala: 3 ha Korkeus: 115 m.p.y Suht.korkeus: 19 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	2		-monikäyttö:	2
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Salmistonmäki sijaitsee Loimijoen varrella peltojen reunassa. Eteläpuolella kallio rajautuu lähes umpeenkasvaneen, linnustoltaan arvokkaan Loimalammin suurruoholehtoiseen rantapusikkoon. Vaikka mäki on loivapiirteinen ja sen suhteellinen korkeus on pieni, erottuu alue alavasta ympäristöstään kohtalaisen hyvin. Puusto rajoittaa näkyvyyttä kalliolta, mutta Loimijoen suuntaan näkyy melko etäälle peltomaisemaa. Lähimaisemat ovat myös edustavat: laidunnettua katajaketoa, komeita pylväskatajia ja rehevää kasvillisuutta kukkulan reunaosissa. Kukkulalle on rakennettu lintu-/näkötorni, josta avautuu komeat maisemat mm. Tammelan Pyhäjärvelle ja Forssan kaupunkiin. Salmistonmäki on kivilajiltaan peridotiittia, joka on Forssan alueen emäksisin kivi.

Osittain peridotiitin, osittain laidunhistorian ansiosta Salmistonmäki on arvokas myös kasvilajistoltaan. Kallion raoissa kasvaa runsaasti mm. liuska- ja tummaraunioista ja edustavan laidunkedon lajisto on monipuolinen. Loimalammin puoleisella rinteellä alkaa rannan suurruoholehto. Mäellä on useita kookkaita katajia sekä vanhoja mäntyjä. Mäen laidunnusta on sovittu jatkettavaksi tulevaisuudessakin, mikä onkin välttämätöntä harvapuustoisien lajirikkaan laidunniityn säilymisen kannalta.

Kallioalue: Kettulanmäki

Kunta: HATTULA

Sijaintitiedot: Sattulan itäpuolella lähellä Lehijärven rantaa.

Karttalehti: 2131 06

Kallioalueen pinta-ala: 4 ha Korkeus: 120 m.p.y Suht.korkeus: 39 m

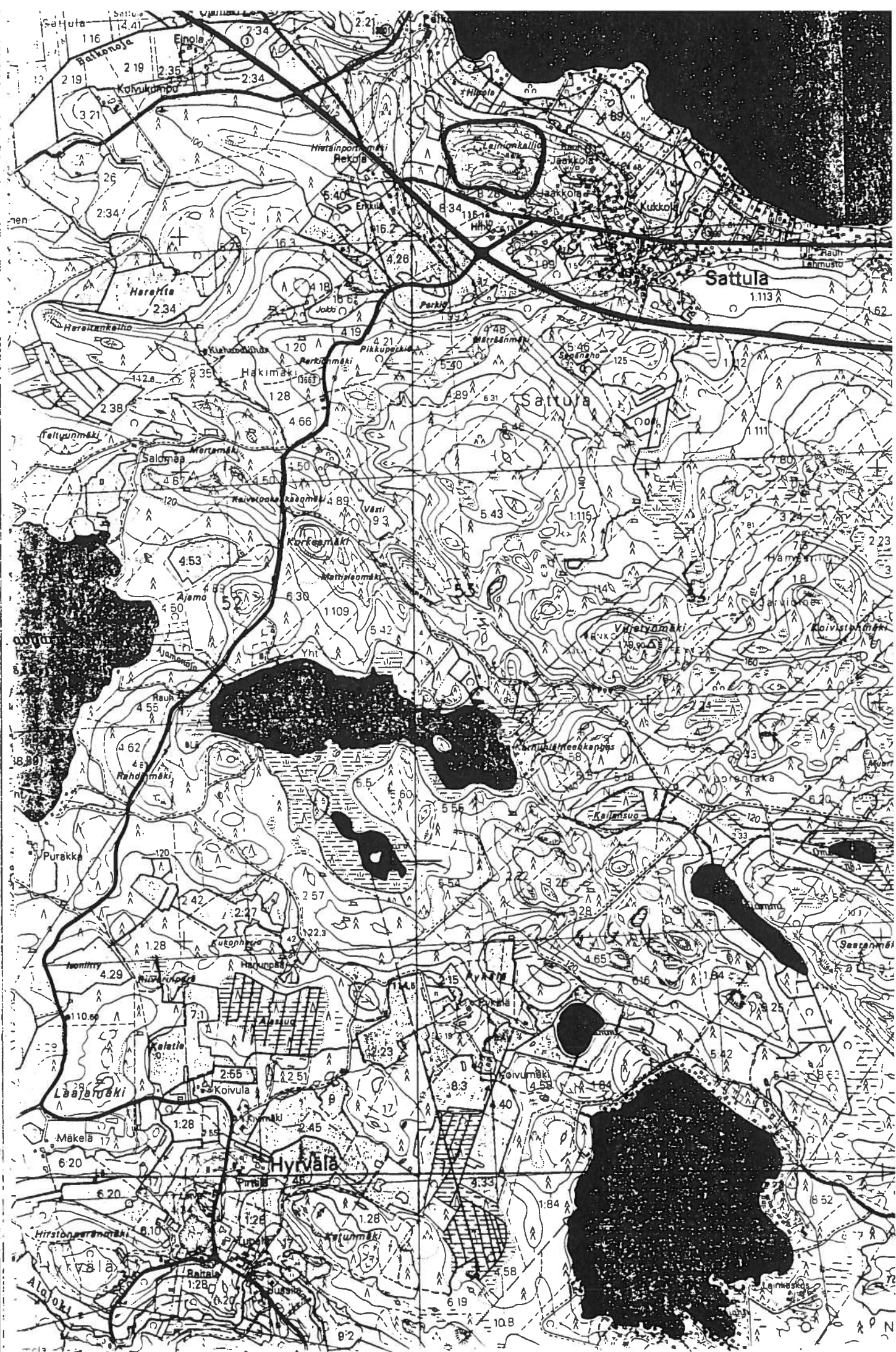
TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	2		-monikäyttö:	3
Maisema:	4		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Kettulanmäen kallioalue on biologisesti erittäin arvokas kohde. Alue on topografialtaan ja siten myös maisemallisesti vaatimaton kallioalue, jonka jyrkännepinnat ovat matalia ja viistoja. Kallioalue on suhteellisen homogeenista uraliittiporfyriittia, josta löytyy parista kohdin lähinnä haamumaisia heitteitä. Alue muodostuu kahdesta pienehköstä, loivapiirteisestä rauhoitetusta kalliopaljastumasta ja niiden välisestä puistoalueesta, joka on ahkerassa virkistyskäytössä. Biologisesti arvokkainta kalliolla on valtakunnallisesti erittäin uhanalainen kalliorikko, jota kasvaa sekä pohjois- että eteläkalliolla. Kalliorikko esiintyy täällä Suomen pohjoisimmalla kasvupaikallaan ja Hattulan luontoselvityksessä kallioalue on arvioitu maakunnallisesti arvokkaaksi suojelukohteeksi (Uotila ym. 1977). Eteläkallion kasvillisuus on muuten oligotrofista, kulunutta ja niukkalajista. Pohjoisemmalla kalliolla on mesotrofista keto- ja kalliorinnekasvillisuutta. Pohjoisrinteen suuren lehmuksen ympärillä on sinivuokko-käenkaalilehtoa ja pohjoisosan siirtolohkareella kasvaa niukkana vaatelas isoruostesammal. Kallioiden väliset osat ovat puistomaisesti hoidettua kuusikkoa, jossa on lehtomaisia piirteitä.

Kallioalue: Lainionkallio

Kunta: HATTULA

Sijaintitiedot: Sattulassa parin sadan metrin päässä Lehijärven rannasta.

Karttalehti: 2131 06

Kallioalueen pinta-ala: 11 ha Korkeus: 140 m.p.y Suht.korkeus: 59 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	2		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 3

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Lainionkalliolla on huomattavia geologisia, maisemallisia ja biologisia arvoja. Kallio sijaitsee parin sadan metrin etäisyydellä Lehijärvestä ja on merkittävä osa Sattulan kylän kulttuurimaisemaa. Kallio on pääosin jyrkkärinteinen ja lakiosaa lukuunottamatta puuston peitossa. Jyrkänne muodot ovat tavanomaisia ja kokonaiskorkeus on enimmillään noin 15 metriä. Kallion lakiosa on silokalliopintaa, jonka vastasivu on lännessä. Alueen lakiosista avautuu varsin kaunis näkymä Lehijärvelle. Hattulan luontoselvityksen (Uotila ym. 1977) mukaan kallio on Hattulan parhaita maisemakohteita. Kohteella on geologista arvoa, koska se sijaitsee melko harvinaisessa breksiavyöhykkeessä, minkä seurauksena kivessä esiintyy runsaasti kvartsijuonia ja -osueita. Kivilaji on hapan tuffiittipohjainen kivi, jossa esiintyy runsaasti sekundaarista kvartsia. Paikoin käsinäytteessä oleva vihreä sävy on tulkittu epidootin aiheuttamaksi. Kvartsi risteilee kivessä useimmiten kapeina nauhoina ja antaa kiven pinnalle kennostomaisen ulkoasun, joka näkyy myös jyrkänteessä. Muutamissa kohdin voi nähdä pieniä epidoottiutuneita breksiakappaleita. Yleisesti ottaen kiveä voisi luonnehtia kvartsi-maasälpä-epidoottipitoiseksi massaksi, jonka rapautumispinta on kuitenkin happamalle vulkaniitille ominainen. Paikoin vulkaniitissa esiintyy myös koostumusmuutoksia ja kaiken kaikkiaan kivi on ulkoasultaan hyvin "vaivautuneen" (deformaatio) oloinen.

Polkuja ja hieman kulunutta lakea lukuunottamatta alue on melko luonnontilainen. Lainionkallio on biologisesti Kanta-Hämeen arvokkaimpia kalliikohteita ja sekä Lainionkallio, Lainionkallion rinnelehto että Sattulan pähkinäpensasto itärinteellä on merkitty seutukaavassa (1995) suojelualueiksi. Merkittävien yksityiskohta on varjoisalta pohjoisseinämältä löytynyt erittäin uhanalainen rotkoluppo. Saman seinämän tyvellä kasvaa harvinaisehko pahtaomenasammal. Aiemmin kalliolta on tavattu myös harvinaista liuska- ja tummaraunioista (Uotila ym. 1977). Itärinteen seinämän sammalkasvillisuus on mesotrofista ja lajistoon kuuluu alueellisesti vaarantunut runkokarvesammal. Laella on erittäin edustavaa mesotrofista kallioketoa, jonka kasveja ovat mm. harvinainen kalkinsuosija ketokäenminttu. Kallion ympärillä siellä täällä ja etenkin itärinteellä kasvaa pähkinää ja lehmusta, muuten metsä pohjoispuolella on tuoretta kangasta. Etelärinteellä on kuivaa, harvennettua lehtoa (MeLaT).

Kallioalue: Hiisivuori**Kunta: HAUHO-TUULOS**

Sijaintitiedot: Hiisivuori sijaitsee Tuuloksen Juttilan länsipuolella Pyhäjärven koillisrannalla.

Karttalehti: 2132 11

Kallioalueen pinta-ala: 36 ha Korkeus: 132 m.p.y Suht.korkeus: 48 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	2		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	2

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4**Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:**

Hiisivuori sijaitsee maisemallisesti merkittäväällä paikalla Pyhäjärven koillisrannalla. Sen jyrkänteet laskevat osittain suoraan veteen ja erottuvat siten silmiinpistävinä maisemassa. Etelärinne on paikoin voimakkaasti laattarakoillut porrasmainen kalliojyrkänte, jonka korkeus on parhaimmillaan jyrkänteen reunalta järveen 35 metriä. Seinämä on pystykaateisen laattarakoilun lohkomaa ja muodostaa seinämälle kapeita hyllyjä. Jyrkänteen tyvellä esiintyy runsasta louhikkoa, joka jyrkänteen länsiosassa on massiivista ja päättyy suoraan järveen. Alueen kallioperä on migmatiittista kiillegneissia, jossa esiintyy paikoin granaattia pieninä porfyroblasteina. Kiillegneissin migmatiittirakenteet näkyvät paikoin erinomaisesti eteläjyrkänteen kallioseinämällä. Myös kivilajin laattarakoilu näkyy edustavasti joillain seinämäpinnoilla.

Kallioalueen lakiosaa luonnehtii tavanomainen mäntyvaltainen kangasmetsäkasvillisuus. Kasvillisuudeltaan paras osa-alue on eteläjyrkänteen tyvilohkareikko ja alaosa, jossa on edustavaa puolilehtoa. Jyrkänteen itäpuoliskon pystypinnoilla on melko runsaasti mesotrofisen kutrisammalen kasvustoja. Maininnanarvoiseen sammallajistoon kuuluu myös eteläinen nuppihuopasammal. Jyrkänteen länsipäädyn valoisalla pystyseinämällä esiintyy hyvin edustavia napajäkäläkasvustoja. Kallioalueelta löytyy myös valtakunnallisesti uhanalainen (St) kalliokeuhkojäkälä, joka kasvaa pystyseinämällä sammalen ja muiden jäkälien seassa. Jyrkänteiden reunalta avautuu upeita maisemia Pyhäjärvelle ja sitä ympäröiville pelto- ja metsäalueille. Alueen jylhät pystyjyrkänteet, vaikuttavat rantalohkareikot ja tyven puolilehtokasvillisuus nostavat myös kohteen sisäisten maisemien arvoa. Jyrkänteen reunalle on rakennettu pari mökkiä ja mökeiltä rantaan portaikot. Jyrkänteen yläreunalla on polku ja jäkäläköt ovat paikoin kuluneita. Myös Hiisivuoren lakialueella on pari mökkiä. Varsinkin kohteen itäpuolella on runsaasti ranta-asutusta.

Kallioalue: Hyypiö-Kivivuori

Kunta: HAUHO

Sijaintitiedot: Kallioalue sijaitsee Hauhon Joenkylän itä- ja Pyhäjärven pohjoispuolella.

Karttalehti: 2132 11

Kallioalueen pinta-ala: 83 ha Korkeus: 140 m.p.y Suht.korkeus: 56 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

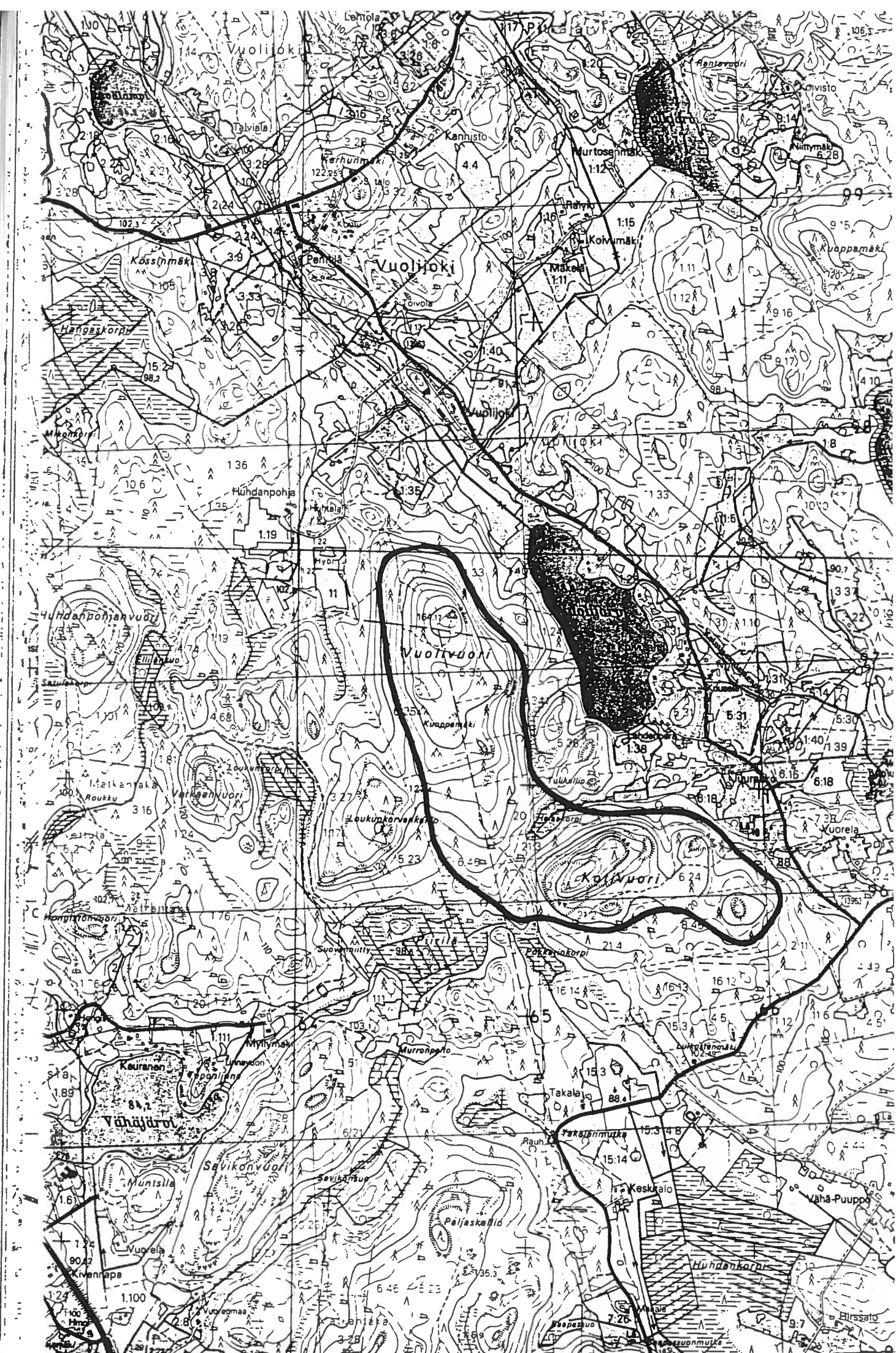
Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	2
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Kallioalue muodostuu Kivivuoresta ja Hyypiön selänteestä, joka on vanha linnavuori. Hyypiön alue on merkitty seutukaavassa (1995) suojelluksi muinaismuistoalueeksi. Paljastuma-alueet sijaitsevat pääasissa kallioselänteiden jyrkänteisillä rinteillä ja lakien reunaosissa. Geomorfologisesti edustavin osa-alue on Hyypiön lounaisjyrkänne, joka on itäpäästään noin 15 metriä korkea louhikkoinen ja massiivinen pystyseinämä. Jyrkanteen länsipään viisto- ja jyrkanteiset, jäätikön hiomat jyrkännepinnat ovat edustavia ja muodostavat melko laajoja yhtenäisiä seinämäpintoja. Alueen kallioperä on porfyryrigranodioriittia, jossa esiintyy paikoin melko tiheässä kulmikkaita kalimaasälpähajarakeita. Kallioperässä on myös runsaasti pieniä kiillegneissi- ja amfiboliittisulkeumia sekä leikkaavia kapeita graniitti- ja pegmatiittijuonia.

Kallioalueella vallitsevat talousmänniköt, taimikot sekä tuoreet ja lehtomaiset talouskuusikot. Avohakkuuaukeat ja taimikot alentavat selvästi kohteen luonnontilaisuutta. Kasvillisuudeltaan edustavin osa-alue on Hyypiön eteläjyrkänne. Jyrkanteen reunalla on jäkäläistä karua mäntykangasta ja itse jyrkanteella on edustavia karun alustan jäkäläpeitteitä sekä alempana vaateliaampaa sammalkasvillisuutta. Tyven lohkariekkolta löytyy jokseenkin harvinaista lehtopalsamia sekä haisukurjenpolvea. Etelärinteen kuusivaltainen lehtolajisto on monipuolinen ja edustava. Hyypiön linnavuoren eteläjyrkänne ja paljaat kalliopinnat erottuvat paikoin selvästi ympäristöön. Jyrkanteelta avautuu esteettömiä pelto-, metsä- ja järvimaisemia. Sisäisissä maisemissa parasta on linnavuoren paikoin ylikalteva jyrkänne, mutta lähimaisemien arvoa alentavat hakkuuaukeat ja taimikot. Hyypiön linnavuorella on arvoa paikallisena näköalapaikkana ja jyrkanteelle on viitoitus läheiseltä hiekkatieltä.

Kallioalue: Vuolivuori-Kotivuori

Kunta: HAUHO

Sijaintitiedot: Vuolijärven länsipuolella noin 10 kilometriä Hauholta pohjoiseen.

Karttalehti: 2132 09

Kallioalueen pinta-ala: 114 ha

Kahdesta kallioselänteestä, Vuolivuoresta ja Kotivuoresta muodostuva kallioaluekokonaisuus Vuolijärven etelä- ja länsipuolella.

Vuolivuori

Korkeus: 164 m.p.y

Suht.korkeus: 76 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia: 3

Biologia: 4

Maisema: 3

Muut tekijät:

-historia: 4

-monikäyttö: 4

-luonnontilaisuus: 3

-lähiympäristö: 3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 5

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Vuolivuori kohoo itäreunastaan jyrkkärinteisenä Vuolijärven länsirannalla. Vähäiset paljastumat esiintyvät pääasiassa jyrkän itärinteen yläosassa sekä paikoin lakiosissa. Kallioselänten laella ja rinteillä on hajanaista, kasvillisuuden osittain peittämää lohkareikkoa. Kallioalueen metsäinen profiili erottuu jokseenkin selkeästi Vuolijärveltä katsottuna. Laelta avautuu puuston rajoittamia järvimaisemia sekä taimikoiden reunalta kaukaisia metsämaisemia. Alueen sisällä puusto rajoittaa näkyvyyttä ja laajat taimikot heikentävät lähimaisemia. Kallioalueen pohjoisosan kallioperä on selvästi suuntautunutta, keskirakeista kiillegneissia kun taas eteläosa on keski-karkearakeista porfyryrigranodioriittia. Alueelle ovat luonteenomaisia melko rehevät kuusikankaat, joiden lajistossa on paikoin lehtoisuuden merkkejä. Kallioalueella on laajoja taimikoita, joiden vuoksi luonnontilaisuus on korkeintaan välttävä. Laella on myös puolukkatyypin kangaslaikkuja sekä pari jäkälävaltaista alaa. Itärinteen jyrkänteillä esiintyy tavallista pystyseinämä- ja kallionkololajistoa.

Kotivuori

Korkeus: 155 m.p.y

Suht.korkeus: 67 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	4
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Kotivuori on kohtalaisen loivapiirteinen, mutta länsiosastaan jyrkkärinteinen kallioalue, jolla on merkittäviä geologisia, maisemallisia ja biologisia arvoja. Korkeimpien selänteiden paljastuma-alueiden välisissä notkelmissa on moreenipohjaista metsämaastoa. Jyrkänteet ovat matalia, pieniä porrasmaisia kalliorinteitä. Kallioalueen metsäinen profiili erottuu melko selkeästi Vuolijärveltä päin katsottuna. Kallioalueen lakiosasta avautuu kauas ulottuvia järvi- ja metsämaisemia. Näkyvyyttä edesauttavat paikoin matalat taimikot.

Kallioalueen pääkivilaji on tavanomaista, selvästi suuntautunutta porfyryrigranodioriittia. Kotivuoren läntisen ja itäisen selänteen välisessä notkelmassa esiintyy peridotiittia pienenä, pahkumaisena muodostumana, joka on myös kallioalueella heikosti paljastuneena. Kallioalueen länsiosassa leikkaa porfyryrigranodioriittia kapea diabaasiuoni (Matisto 1970). Kallioalueen lakiosalle ovat ominaisia kuivat mäntykankaat (VT, CT) sekä taimikot. Lounaisrinteen matalien kallioseinämien ja lohkareikkojen lajisto on enimmäkseen oligotrofista ja tavallista, mutta varjoisalla osalla tavataan myös hieman vaateliaampia kasvilajeja. Mäen alaosassa on osittain harvennus- tai avohakattuja tuoreita ja lehtomaisia kuusikoita (MT, OMT), jotka vaihtuvat paikoin tuoreiksi lehdoiksi (OMaT). Lounaisrinteessä esiintyy lisäksi kuivaa lehtoa (MeLaT).

Kallioalue: Palokallio-Kurikonkallio Kunta: HAUSJÄRVI

Sijaintitiedot: Kallioalue sijaitsee Hausjärven kaakkoisosassa Nyryn pohjoispuolella.

Karttalehti: 2044 06

Kallioalueen pinta-ala: 280 ha

Laaja kallioaluekokonaisuus, joka muodostuu useista melko loivapiirteisistä, suonotkelmien erottamista kallioselänteistä.

Palokallio

Korkeus: 130 m.p.y

Suht.korkeus: 46 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia: 3

Muut tekijät: -historia: 4

Biologia: 4

-monikäyttö: 4

Maisema: 3

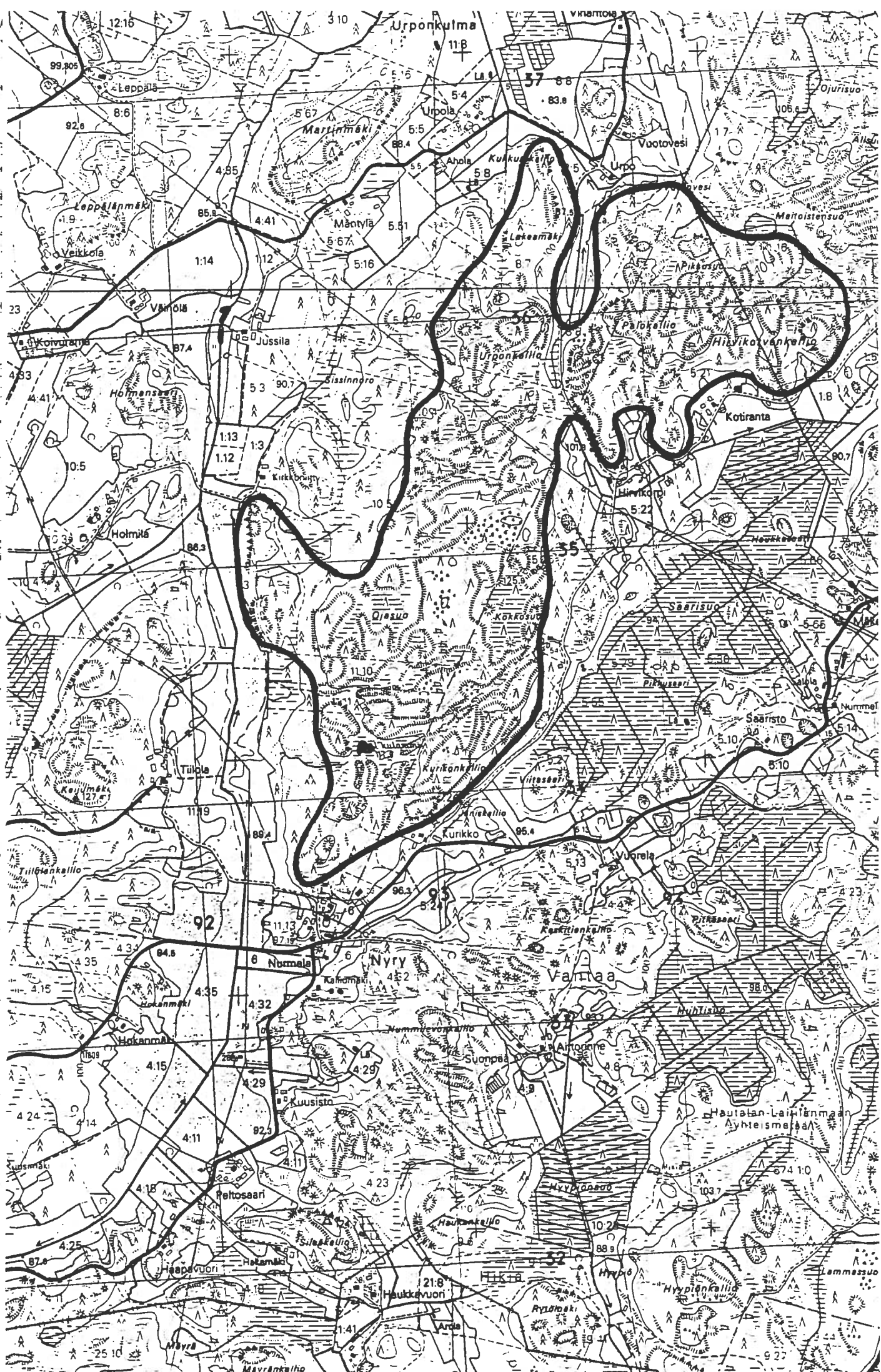
-luonnontilaisuus: 2

-lähiympäristö: 3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 5

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Palokallion alue on mikroliinigraniittia. Kallio on paikoin jyrkkärinteinen, ja alueella on runsaasti kalliopintoja. Jyrkännemuodot ovat pääosin tavanomaisia. Alueelta löytyy myös suhteellisen edustava silokallioselänne, joka korottaa geomorfologista arvoa. Alueen pohjoisosasta näkyy metsä- ja peltomaisemaa. Topografia alueella on suhteellisen monipuolinen ja alueella on useita pieniä kalliokukkuloita. Puusto rajoittaa sisäisiä maisemia. Kallioalueen metsäinen profiili näkyy paikoin kohtalaisen hyvin ympäristöönsä. Palokallion alue on kasvillisuudeltaan tavanomaista ja melko luonnontilaista. Länsirinteessä on myös pieni hakkuu ja nuorta sekametsää. Kalliokukkuloilla on puolukkatyypin männikköjä sekä juolukka-rahkasoistumia ja kukkuloiden välillä mustikka-, paikoin käenkaali-mustikkatyypin metsiä, joissa on siellä täällä korpimaisia osia. Lakikalliopinnoilla kasvaa epäyhtenäisiä poronjäkälikköjä sekä tavallisia metsäsammalia ja seinämillä on oligotrofista lajistoa.

Kurikonkallio-Urponkallio

Korkeus: 140 m.p.y

Suht.korkeus: 45 m

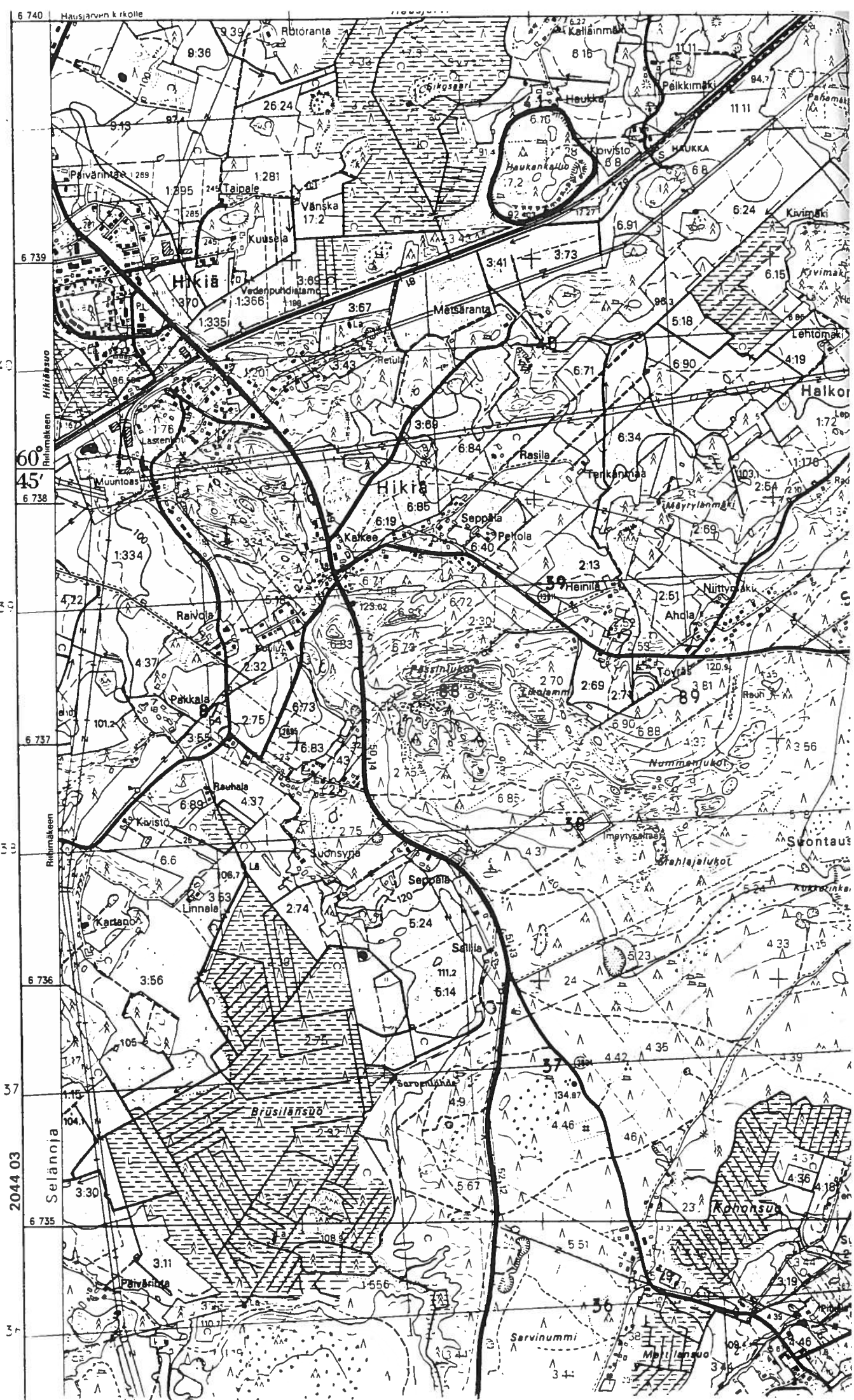
TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	2
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Kohde on hyvin laaja kallioylänköalue, joka rajautuu hieman epämääräisesti kallioiseen metsämaastoon. Kallioaluetta luonnehtivat jyrkkä- ja loivarinteiset kalliomännikköiset selänteet ja niiden väliset suopainanteet. Alueen eteläosan suonotkelmassa on pieni Ukulammi. Selänteiden lakiosien silokalliot ovat pieniä ja edustavimmat jyrkänteet sijaitsevat kallioaluejakson länsireunalla, jossa viistojuyrkänteisten seinämien korkeus on 20 metriä. Kallioalueen keskiosassa Kokkosuon pohjoispuoleisen selänteen laella on edustava ja keskeiseltä osaltaan massiivinen lohkareikko, jonka kokonaispituus on noin 600 metriä. Kallioperä on tavanomaista mikrokliinigraniittia, jossa esiintyy myös karkearakeista pegmatiittigraniittia. Alueen keskiosissa vallitsevat karut poronjäkälä- ja kanervatyypin männiköt. Kallioharjanteiden välisissä notkelmissa olevat suot ovat enimmäkseen luonnontilaisia rämeitä. Kallioalueen itälaidalla on harvennushakattuja tuoreita ja lehtomaisia kuusikankaita, pieniä lehtolaikkuja (OMaT) sekä saniaiskorpilaikkuja. Kalliokasvillisuus ei ole alueella yhtä monipuolista kuin suokasvillisuus. Kallionlakipaljastumat ovat jokseenkin luonnontilaisia ja edustavia, mutta muualla alueella on paikoin harvennushakkuu-, avohakkuu- ja taimikkoaloja. Suonotkelmat ovat säilyneet luonnontilaisina. Alueella kulkee pari polkua ja voimalinja.

Kallioalue: Haukankallio

Kunta: HAUSJÄRVI

Sijaintitiedot: Haukankallio sijaitsee Hausjärven Hikiällä rautatien pohjoispuolella.

Karttalehti: 2044 06

Kallioalueen pinta-ala: 16 ha Korkeus: 127 m.p.y Suht.korkeus: 32 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	3
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Haukankallio sijaitsee Hausjärven Hikiällä taajaman itäpuolella rautatien varressa. Geomorfologisesti merkittävin osa on selänteen eteläyrkänne, joka on itäosastaan runsaan rakoilun lohkoma, heikosti porrasmainen 15-20 metriä korkea graniittiseinämä. Yrkänteen länsiosassa on massiivisimmillaan yli 20 metriä korkea pystyseinämä on, jossa on amfiboliitti- ja kiillegneissisulkeumissa olevan laattarakoilun muovaamia ylikaltevia seinämäpintoja, viistoyrkkiä tyveltä kohoavia terassimaisia hyllyjä sekä laattarakoilun synnyttämiä luolamaisia onkaloita. Haukankallio on pääasiassa kuusivaltaista vanhaa talousmetsää, jossa näkyy merkkejä vanhoista harvennushakkuista. Länsirinne on paikoin avohakattu. Kaakkois- ja eteläyrkänteen reunalla esiintyy mäntyvaltaista karua kangasmetsäkasvillisuutta (CIT, CT, VT). Pystyyrkänne on osin varjoisa ja sen seinämä- ja kallionkololajisto on yksipuolinen ja tavanomainen. Lakiosassa on mereisen kalliotierasammalen muodostamia kasvustoja sekä sianpuolukkapeitteitä. Yrkänteen tyvellä on melko edustavaa puolilehto- (VRT) ja lehtokasvillisuutta (OMaT). Haukkakallio näkyy radanvarren peltomaisemassa selkeänä metsäisenä kohoumana ja puuston seasta erottuu paikoin pienialaisia kalliopintoja. Lakialueen yrkänteiltä avautuu esteettömiä näkymiä radanvarren pelto- ja metsämaisemaan. Kaakkois- ja eteläyrkänteen näköalapaikat ovat paikoin kuluneita ja lakiosassa on lisäksi nuotiopaikka sekä heikkoja polkuja.

Kallioalue: Martinmäki

Kunta: HAUSJÄRVI

Sijaintitiedot: Noin 16 kilometriä Riihimäeltä itään.

Karttalehti: 2044 06

Kallioalueen pinta-ala: 23 ha Korkeus: 132 m.p.y Suht.korkeus: 44 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

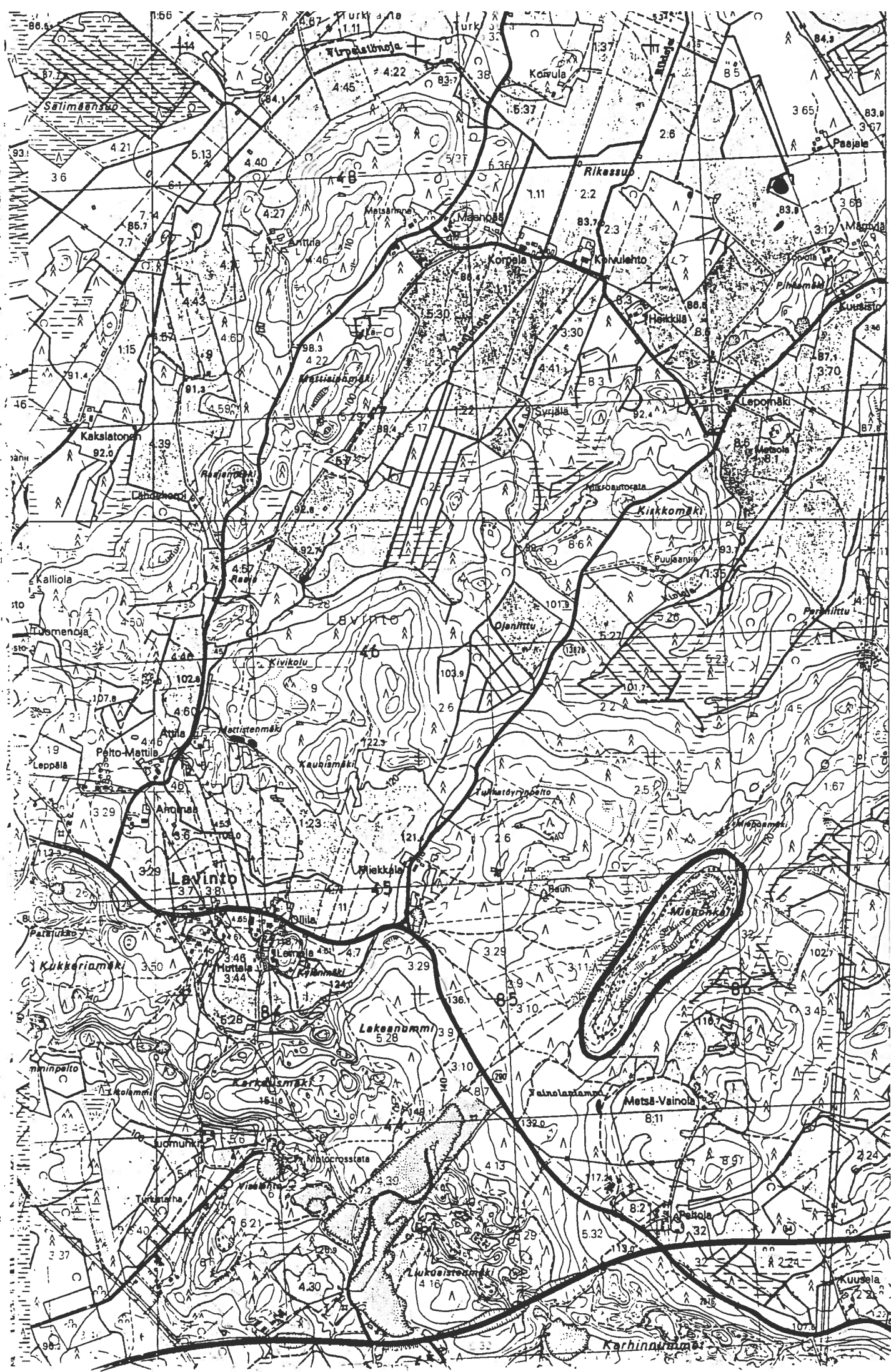
Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	3		-monikäyttö:	4
Maisema:	3		-luonnontilaisuus:	4
			-lähiympäristö:	3

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Martinmäki on etenkin geologisesti arvokas kohde, jonka kaakkois- ja luoteispuoli ovat kvartsi-maasälpäliusketta. Lakiosassa esiintyy intermediäärinen vulkaniittivälikerros, jossa näkyy paikoin deformatuneita heitteileitä ja uraliittiporfyyrejä. Heitteleet ovat toisinaan epidoottiutuneet. Kvartsi esiintyy vulkaniitissa konformeina, karkearakeisina juonina; mikrokliinigraniitti puolestaan hieman leikkaavina juonina/osueina. Martinmäen lounaisnurkan seutu on voimakkaammin metamorfoitunutta, kvartsi-maasälpägneissiä, jonka yhteydessä esiintyvistä graniittijuonesta on havaittu ilmeisesti mustaa turmaliinia. Mäki on muodoltaan lounais-koillissuuntainen, jyrkkärinteinen ja pitkänomainen. Selänteen hiljattain avohakatusta lakiosasta avautuu melko komeita metsä- ja peltomaisemia lähiympäristöön. Jyrkänteet ovat matalia viisto- ja porrasjyrkänteitä. Kalliopintoja ei näy kauemmas, mutta alueen metsäinen profiili erottuu hyvin lähialueille.

Martinmäen jyrkännekasvillisuudessa on mesotrofisia piirteitä, mutta kenties seinämien mataluuden vuoksi edustavaa mesotrofista pintaa ei kivilajin edullisuudesta huolimatta löydy. Mäen keskiosa eli noin puolet metsistä on hakattu, ja aukossa olevien kallioiden kasvillisuus näyttää kärsineen. Lakikallion tyvionkaloiden suojassa kasvaa vielä seudulla jokseenkin harvinainen tummaraunioinen. Mäen lounaisalarinteellä ja säästyneessä tienvierusmetsässä on lehtomaisia piirteitä. Alueen koillispää on harvennettua mustikkatyypin kuusikkoa.

Kallioalue: Miehonkallio

Kunta: HAUSJÄRVI

Sijaintitiedot: Riihimäeltä koilliseen, Lavinnon kylästä 2 kilometriä itään.

Karttalehti: 2133 01

Kallioalueen pinta-ala: 19 ha Korkeus: 154 m.p.y Suht.korkeus: 38 m

TÄRKEIMMÄT TEKIJÄT:

Geologia:	3	Muut tekijät:	-historia:	4
Biologia:	4		-monikäyttö:	3
Maisema:	4		-luonnontilaisuus:	3
			-lähiympäristö:	4

KALLIOALUEEN ARVOLUOKKA: 4

Kallioalueen yleiskuvaus ja tärkeimmät arvot:

Miehonkallio on kangasmetsämaastossa oleva loivarinteinen lounas-koillissuuntainen kallioinen graniittiselänne, jossa ei ole lainkaan jyrkännepintoja. Kallion lakiosa on laaja ja harvapuustoinen. Kallion karut kangasmetsät ovat helppokulkuisia, ja alue onkin suosittua retkeilymaastoa. Alueen tärkein arvo on geomorfologinen. Koko kalliota reunustaa noin tasolla 140 metriä oleva rantakivikkovyö, joka on muodostumana edustava. Geologista ja maisemallista merkitystä alueella ei juuri ole.

